

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB20 : 1850

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB20 : 1850", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 23*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Anne Mette Hansen; Johnny Kondrup, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2006 , s. 75.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb20-txt-shoot-n60.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 23

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

NB20:60

#

At bede i Xsti Navn.

Det fremstilles i Xstheden saa. Jeg har en Gud i Himlene, af hvem jeg turde vente Alt Godt (thi han er uendelig Kjerlighed) – ak, hvis jeg ikke var en Synder. Men nu har Xstus ved sin Lidelse og Død gjort Fyldest og forsonet mig med Gud – ergo tør jeg nu vente alt Godt, og bede Gud derom.

Her snupper man igjen for gesvindt af. Man glemmer at Xstus er Forbilledet. Man forvandler Forholdet som var Gud en mægtig Fyrste, Xstus den mægtige nærmest staaende Hofmand, hvis Indflydelse var saa stor, at naar jeg beder i hans Navn saa høres min Bøn. – Men denne Hofmand giver sig jo ikke ud for Forbilledet – jeg benytter blot hans Indflydelse.

Dersom jeg da i Xsti Navn beder Gud om eet ell. andet Gode ell. Fritagelse for eet ell. andet Onde, saa er der det aber derved, at jo Xsti Navn ved at forpligte mig til Efterfølgelse forpligter mig til langt større Lidelse og Afsavn ved virkelig at skulle afdøe fra Verden.